ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2111
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
10
ΜΑΪΟΥ
1958
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗ Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ὁ κ. Σοφ. Βενιζέλος καλεῖ ὅλους τοὺς Ἕλληνας ποὺ ἔχουν δημοκρατικὴν ψυχὴν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸ κόμμα Φιλελευθέρων καὶ νὰ μὴ ἐνισχύσουν ἐμμέσως τὴν ΕΡΕ

"ΟΙ ΠΟΛΙΤΑΙ ΑΣ ΑΝΤΙΛΗΦΘΟΥΝ ΟΤΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ,,

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐπιβλητικὴ καὶ ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ποὺ ἐγνώρισεν ἡ πρωτεύουσα τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπῆρξεν ἡ χθεσινὴ συγκέντρωσις, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὡμίλησαν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ κόμματος Φιλελευθέρων κ.κ. Βενιζέλος καὶ Παπανδρέου.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐξ ἄλλου ὁ ὁποῖος ἐπεκράτησεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἦτο ἄνευ προηγουμένου. Ἀντικειμενικοὶ παρατηρηταὶ ὁπολογίζουν τὴν συγκέντρωσιν ὡς ἀνωτέραν ἐκείνων τοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ τῆς ΕΔΑ. Τὸ συγκεντρωθὲν πλῆθος κατέλαβεν ὁλόκληρον τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος, τὴν ὁδὸν Σταδίου ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου μέχρι τῆς πλατείας Κολοκοτρώνη, τὴν ὁδὸν Κοραῆ, τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου εἰς μεγάλην ἔκτασιν, τὰ Προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου, τὴν πλατεῖαν Ἀγίων Θεοδώρων, τὰς παρόδους πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ναυτικῶν καὶ τὸν χῶρον πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης.

Αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους ἦσαν ἐντελῶς αὐθόρμητοι καὶ διεδήλωσαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ νὰ ὑπερψηφίσῃ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν δύναμιν νὰ κυβερνήσῃ αὐτοδυνάμως τὴν χώραν.

Ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἀθηναῖοι,

Ἂν ἔως χθὲς ὑπῆρχαν ἀκόμη Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἀμφέβαλλαν, ὅτι οἱ Φιλελεύθεροι θὰ ἔλθουν πρῶτο κόμμα, ἀπὸ σήμερα δὲν ὑπάρχει πλέον κανείς. Ἡ μεγαλειώδης συγκέντρωσίς σας, ἐρχομένη εἰς ἐπιστέγασμα ὅλων τῶν προηγουμένων, ποὺ ἐδύνησαν τὴν ἀτμόσφαιρα εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸν πολμὸν τῆς νίκης, ἀποτελεῖ τὴν ὁριστικὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἐρχόμεθα πρῶτοι. Φιλοδοξία μας ὅμως δὲν εἶναι ἁπλῶς νὰ ἔλθωμεν πρῶτοι. Ζητοῦμεν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νὰ μᾶς δώσῃ ἀπόλυτον καὶ μέ μεγάλα περιθώρια πλειοψηφίαν, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ κυβερνήσωμεν ἀπερίσπαστοι ἐπὶ μίαν τετραετίαν καὶ νὰ θέσωμεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ πρόγραμμά μας. Θὰ χρειασθοῦν τόσον βαθεῖαι μεταβολαὶ καὶ τόσον ρυζικαὶ μεταρρυθμίσεις διὰ νὰ ξαναμπῇ ὁ τόπος μας εἰς τὸν δρόμον ὥστε μικρὰ πλειοψηφία νὰ μὴν ἀρκῇ. Ἡ Συναγερμικὴ λαίλαψ ἔχει ἐξαρθρώσει τὰ πάντα, ἀφ' ὅτου κακῇ τῇ μοίρᾳ ἐξέσπασε εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς ἡμᾶς ἀνήκει τὸ ἡράκλειον ἔργον νὰ ἀνορθώσωμεν τὰ ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ ἐρείπια, τὰ ὁποῖα κατέλιπε, νὰ ἀρχίσωμεν ἐκτελοῦντες μακροχρόνιον πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως νὰ βελτιώσωμεν τὴν μοῖρα τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν πενεστέρων τάξεων γενικῶς, νὰ ὑψώσωμεν τὴν βιοτικὴν στάθμην τοῦ συνόλου τοῦ λαοῦ καὶ νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν διεθνῆ θέσιν τῆς χώρας μας. Ἀπευθύνομαι διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ δημοκρατικοῦ κέντρου, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, ἀναζητοῦντες τὴν ἀλλαγὴν, εἶχαν ἄλλοτε ἀκολουθήσει τὸν δρόμον ποὺ τοὺς ὑπέδειξεν ὁ ἀγὼν καὶ ἡρωϊκὸς στρατηγὸς Παπάγος καὶ γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς πολίτας ποὺ ἔχουν δημοκρατικὴν ψυχήν. Καὶ τοὺς καλῶ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ νὰ πυκνώσουν τὰς φάλαγγάς του. Διότι μόνον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐκφράζει τοὺς πόθους καὶ τὰ ἰδανικά των. Μόνον αὐτὸ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ποθητὴν καὶ πραγματικὴν ἀλλαγήν. Μόνον αὐτὸ δύνασται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀνησυχίας των καὶ τὰς ἀναζητήσεις των. Διότι εἶναι τὸ κόμμα τῆς ὁμαλῆς δημοκρατικῆς ἐξελίξεως, τὸ κόμμα τοῦ μέτρου καὶ τῆς ἰσορροπίας, τὸ κόμμα τῆς προόδου καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὸ κόμμα τῆς ἐθνικῆς ἀνορθώσεως.

Ὅσοι τυχὸν σκέπτονται νὰ ψηφίσουν τὰ μικρότερα κόμματα καὶ τὰς μικροτέρας ὁμάδας ποὺ ἀπέρρευσαν ἀπὸ τὸ δημοκρατικὸν κέντρον δὲν χάνουν ἁπλῶς τὴν ψῆφον των, ἐνισχύουν τὴν ΕΡΕ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν ἐπιθυμοῦν. Ὁ κονιορτὸς τῶν κοινῆς καταγωγῆς κομμάτων, τὰ ὁποῖα ὅλα προῆλθον ἀπὸ τὸ μεγάλον βενιζελικὸν δένδρον, εἶμαι βέβαιος ὅτι μὲ τὰς ἐκλογὰς αὐτὰς θὰ ἐξαφανισθῇ ὁριστικῶς. Θὰ μείνῃ μόνον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ὡς ὁ μοναδικὸς φορεὺς τῶν ἀνησυχιῶν καὶ τῶν πόθων τῆς μεγάλης δημοκρατικῆς μάζης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὸ ὁλέθριον σύνθημα τοῦ 1952 «Τί Παπάγος τί Πλαστῆρας» δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ. Διότι τὸ σύνθημα ἐκεῖνο ἐβοήθησε τὴν ἄνοδον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Συναγερμοῦ, ὁ ὁποῖος τόσον ἐταλαιπώρησε ἔκτοτε τὸν τόπον. Δὲν ἀπευθύνομαι βέβαια πρὸς τοὺς συνειδητοὺς κομμουνιστάς, διότι αὐτοὶ δὲν εἶναι πολῖται μὲ ἐλευθέραν συνείδησιν. Ἀνήκουν εἰς ἕνα διεθνῆ στρατὸν καὶ δέχονται τὰς διαταγὰς ξένης δυνάμεως, τὰς ὁποίας βουλικῶς ἐκτελοῦν. Ἀποτελοῦν θλιβερὰν ἀγέλην ἀβούλων ἐνεργουμένων, μὲ τὰ ὁποῖα βέβαια δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἀσχολῆται κανείς. Δὲν ἔχομεν βεβαίως καμμίαν διάθεσιν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰ ἐσωτερικά των. Γνωρίζομεν ὅμως, ὅτι βαθεῖα κρίσις συνέχει τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ στρέφεται σαφῶς ἐναντίον τῆς καμουφλαρισμένης ἡγεσίας του. Οἱ δυσηρεστημένοι κομμουνισταὶ εὐλόγως προσάπτουν εἰς τὴν ἡγεσίαν των ὅτι βοηθεῖ συνεχῶς μὲ τὴν στάσιν της τὴν Δεξιάν. Ὅτι ὁδηγεῖ τοὺς ὀπαδούς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ζητεῖ συνεχῶς μυρίας θυσίας, ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς ἀποτυχίαν. Οἱ μικροὶ πληρώνουν συνεχῶς τὰ σφάλματα τῆς ἡγεσίας, αἱ εὐθῦναι τῆς ὁποίας κατὰ κανόνα καλύπτονται μὲ μίαν ἀνώδυνον αὐτοκριτικήν. Ὅτι καὶ τώρα ἡ Ἀριστερὰ ἡγεσία ἐπιδιώκει τὴν νίκην τῆς Δεξιᾶς, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ὅπως ἀποδεικνύουν ἀδιάψευστοι στατιστικαί, ὁσάκις τὴν Ἑλλάδα κυβερνᾷ ἡ Δεξιὰ ὁ κομμουνισμὸς κερδίζει ἔδαφος. Εἶναι ἡ Δεξιὰ ὁ μεγαλύτερος στρατολόγος τοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ὁ κομμουνισμὸς τὴν ὑποβοηθεῖ.

Εἶμαι ὅμως βέβαιος, ὅτι ἡ εὑρισκόμενοι εἰς τὰς παρυφὰς τοῦ ὠργανομένου κομμουνισμοῦ ἀριστερίζοντες πολῖται, δὲν βλέπουν μὲ τὸ ἴδιον πρίσμα τὴν κατάστασιν. Γνωρίζουν, ὅτι, νέα τυχὸν ἀναρρίχησις τῆς Δεξιᾶς εἰς τὴν ἐξουσίαν, θὰ σημάνῃ νέαν συμφορὰν διὰ τοὺς ἰδίους καὶ διὰ τὴν χώραν. Καὶ ἔχομεν ἐνδείξεις, ὅτι ἡ γνώμη αὐτὴ ἔχει γίνει κοινὴ συνείδησις εἰς εὐρύτατα στρώματα τῆς μὴ ὠργανωμένης καὶ ὑπὸ κομμουνιστικὴν καθοδήγησιν Ἀριστερᾶς.

Ἡμεῖς ὑποσχόμεθα:

Πρῶτον: Ἰσοτιμίαν εἰς τὰς συμμαχίας. Ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἔχῃ γνώμην καὶ ἡ γνώμη της νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ χρειάζεται Κυβέρνησιν ἔχουσαν συναίσθησιν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ συνείδησιν τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας. Τοιαύτην Κυβέρνησιν, ὅπως μαρτυροῦν οἱ ἐθνικοὶ των ἀγῶνες, μόνον οἱ Φιλελεύθεροι δύνανται νὰ δώσουν.

Δεύτερον: Ἐξασφάλισιν τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης, ὥστε νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ αἴσθημα φοβίας ποὺ καταπιέζει μερίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἐξασφάλισις αὕτη θὰ ἐπιτευχθῇ, ὅταν ὁ κομμουνισμὸς παύσῃ νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα στρατολογήσεως ὀπαδῶν μεταξὺ τῶν δυσηρεστημένων Ἑλλήνων. Μέχρι σήμερον αἱ κυβερνήσεις τοῦ Συναγερμοῦ καὶ τῆς ΕΡΕ ἀπέδειξαν ἀνικανότητα νὰ συλλάβουν τὸν ὀρθὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου, καὶ περιωρίσθησαν εἰς τὸ νὰ ἐκμεταλλεύωνται προεκλογικῶς τὴν φοβίαν ἐκείνων ποὺ δὲν διακρίνουν ὅτι πραγματικοὶ σύμμαχοι τοῦ κομμουνισμοῦ ὑπῆρξαν οἱ δημιουργήσαντες τὴν στρατιὰν τῶν δυσηρεστημένων Ἑλλήνων.

Τρίτον: Πλήρη φορολογικὴν δικαιοσύνην, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτευχθῇ ὄχι μόνον διὰ τῆς μειώσεως τῆς φορολογίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἁπλουστεύσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος καὶ τῆς καταργήσεως τῶν ἀνελευθέρων ἀστυνομικῶν οἰκονομικῶν νόμων. Ἡ φορολογικὴ μεταρρύθμισις, τὴν ὁποίαν ἐπραγματοποίησε τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τὸ 1951 ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἐγγύησιν ὅτι θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν διδομένην ὑπόσχεσιν «περὶ φορολογικῆς δικαιοσύνης».

Τέταρτον: Ἀνύψωσιν τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν τὴν παροχὴν τῶν μέσων μορφώσεως εἰς ὅλους. Ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ἡ ἐξαφάνισις καὶ τοῦ τελευταίου ἴχνους ἀγραμματοσύνης καὶ ἡ δημιουργία τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἐπὶ ἴσοις δροις ἀπὸ ὅλους διεκδίκησιν τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν ζωήν.

Πέμπτον: Διάθεσιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων πόρων διὰ τὴν πλήρη οἰκονομικὴν ἀξιοποίησιν τῆς χώρας μας, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὕψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ὅλων τῶν ἐργαζομένων. Ἀπαραίτητος ὅμως ὅρος διὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν οἰκονομικὴν ἐξόρμησιν, εἶναι ἡ ἀποκαθήλωσις τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ἀπὸ τὰ ἐπίπεδα πείνης, εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται σήμερον καὶ ἡ πρόληψις κάθε ἀδικίας εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Βασικὴ ἐπιδίωξις τῶν Φιλελευθέρων εἶναι νὰ παύσουν νὰ ὑπάρχουν πτωχοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ φυσικὸς πλοῦτος τῆς χώρας εἶναι τοιοῦτος ὥστε ἐντὸς λογικοῦ χρονικοῦ διαστήματος νὰ ἠμπορῇ, ἀξιοποιούμενος, νὰ λύσῃ τὸ ὑφιστάμενον κοινωνικὸν πρόβλημα.

Ἕκτον: Ἀνένδοτον ἐπιδίωξιν τοῦ αἰτήματος αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ. Καμμία ὑποχώρησις, κανένας συμβιβασμὸς δὲν ἐπιτρέπεται. Ἡ Κύπρος πρέπει νὰ ἑνωθῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ γεγονὸς ὅτι μέχρι σήμερον μόνον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐπέτυχε νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πείθει ὅτι ἔργον ἰδικόν του θὰ εἶναι καὶ ἡ Ἕνωσις τῆς Κύπρου. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, καὶ μετέβαλον εἰς ἐρείπια τὸ ἔργον τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἀδυνατοῦν νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἱεροῦ πόθου τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ.

Ἀθηναῖοι,

Ἡ ὥρα τῆς μεγάλης νίκης πλησιάζει. Προσέλθετε μὲ πίστιν εἰς τὰς κάλπας, ὥστε ὅλοι μαζὶ νὰ δημιουργήσωμεν τὸ νέον 1909.

Ψηφίστε Ἑλληνικά.

Ο ΛΟΓΟΣ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπαντᾶ εἰς τὴν συνέντευξιν τοῦ κ. Κροῦστσεφ: «Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δ' ἀκολουθήσῃ ἑλληνικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Ἀρνεῖται πᾶσαν ὑποτέλειαν»

ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΓΓΥΩΝΤΑΙ ΜΙΑΝ ΝΕΑΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συγκέντρωσιν τοῦ κόμματος Φιλελευθέρων ὁ κ. Παπανδρέου ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον:

Ὁ κ. Παπανδρέου ἀρχόμενος τοῦ λόγου του, ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὴν 12ην Μαΐου Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶναι τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων:

«Μὲ αὐτὴν τὴν πεποίθησιν, εἶπε, κατηρτίσθη τὸ πρόγραμμα τοῦ Κόμματος, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἁπλῶς προεκλογικόν, ἀλλὰ πρόγραμμα κυβερνητικόν. Ἡ ΕΡΕ ἐκυβέρνησε τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ 21)2 ἔτη. Ἔδωσε κυβερνητικὰς ἐξετάσεις καὶ ἀπερρίφθη. Ἡ ἀγανάκτησις ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἀποτελεῖ τὴν βαθμολογίαν της».

Ε.Ρ.Ε. καὶ Ε.Δ.Α.

Ὁ κ. Παπανδρέου συνεχίζων εἶπε:

«Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἀνεφέρθη ἐπανειλημμένως εἰς τὴν ἐκλογικὴν συνεργασίαν μὲ τὴν ΕΔΑ τοῦ 1956. Ἀλλὰ ἡ συνεργασία ἐκείνη ὑπῆρξεν ἔργον ἰδικόν του. Τὴν κατέστησεν ἀναπόφευκτον ὁ ἐπαίσχυντος ἐκλογικὸς νόμος τοῦ 1956. Ἤρκεσεν ἡ μεταβολὴ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ἡ καθιέρωσις τῆς ἀναλογικῆς, ἔστω καὶ τῆς ἐνισχυμένης, διὰ νὰ ματαιωθῇ ἡ συγκρότησις τοῦ Μετώπου Δὲν πταίει τὸ ἀποτέλεσμα. Πταίει τὸ αἴτιον. Καὶ αἴτιον ὑπῆρξεν ὁ ἴδιος ὁ ἐκλογικὸς νόμος τοῦ 1956.

»Ἀπαρηγόρητα εἶναι σήμερον καὶ τὰ δύο ἄκρα διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς πολώσεως. Τὴν νοσταλγοῦν. Καὶ ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν πραγματικότητα, ἀποπειρῶνται μοκαταῦτα νὰ δημιουργήσουν τὸ κλίμα της.

»ΗΕΡΕ μὲ τὰ δημοσιογραφικά της ὄργανα προσπαθεῖ νὰ ἐξογκώσῃ τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ αὐτὴ Ἡρακλῆς τοῦ Ἔθνους. Καὶ ἡ ΕΔΑ ἀνταποδίδει τὴν φιλοφρόνησιν. Διαδίδει ὅτι ἡ ΕΡΕ ἔρχεται μὲ μεγάλην δύναμιν. Διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν ἀντερετικῶν δυνάμεων εἰς τὸ μέτωπον τῆς ΕΔΑ ἠμπορεῖ νὰ ἀποτρέψουν τὸν κίνδυνον... Ἀλλὰ ἐρωτοροποῦν εἰς μάτην. Παρῆλθον οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι... Εἰς μάτην ἀποπειρᾶται ἡ ΕΡΕ τὴν καπηλείαν τοῦ Ἔθνους καὶ ἡ ΕΔΑ τὴν καπηλείαν τῆς Δημοκρατίας. Ἡ ΕΔΑ εἶναι πλέον μόνη, ἔχει ἐπανέλθει εἰς τὰς φυσικὰς διαστάσεις της καὶ δὲν ἀποτελεῖ πλέον κίνδυνον. Διότι μόνη δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνεται ρυθμιστὴς τῆς πολιτικῆς ζωῆς».

Ἐθνικὴ πολιτική

«Τὸ πρόγραμμα τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἔχει λάβει σαφῆ θέσιν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ θέματος. Συνεπὲς πρὸς τὴν μεγάλην ἐθνικήν του παράδοσιν θὰ ἀκολουθήσῃ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ. Ἀρνεῖται τὴν ὑποτέλειαν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.

»Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θεωρεῖ ὅτι τὰ πάγια συμφέροντα τοῦ Ἔθνους τοποθετοῦν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ μέτωπον τῶν ἐλευθέρων λαῶν. Ἐντὸς αὐτοῦ ἡ Ἑλλὰς θὰ διεκδικήσῃ πλήρη ἠθικὴν ἰσοτιμίαν. Θὰ ἐκπληρώσῃ ἐντίμως τὰς ὑποχρεώσεις καὶ θὰ διεκδικήσῃ ἀνενδότως τὰ δικαιώματά της. Καὶ ἀνήκει εἰς τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος ἡ αὐτοδιάθεσις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἡ ἑλευθερία καὶ ἡ ἕνωσις τῆς μεγαλονήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν ἀνήκει εἰς τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις της ἡ παροχὴ βάσεων.

Ὁ ἡγέτης τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως προέβη εἰς δηλώσεις πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Μὲ ὅλην τὴν προσοχὴν ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται ἀπέναντι τῆς Μεγάλης Δυνάμεως τῆς ὁποίας ἡγεῖται τοῦ ὀφείλομεν ἀπάντησιν. Αἱ δηλώσεις του ἀφοροῦν τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ παρελθόν, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἶχε ἀνέκαθεν φιλικὰς διαθέσεις ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὅτι οἱ Σύμμαχοι τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν τῆς προσέφεραν. Ἀπαντῶμεν: Εἴμεθα ΠΡΟΘΥΜΟΙ νὰ ΛΗΣΜΟΝΗΣΩΜΕΝ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΝΑ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ. Εἴχομεν εἰς τὸν τόπον μας δύο ἐπαναστάσεις τοῦ ΚΚΕ τὸν Δεκέμβριον καὶ τὸν Συμμοριτισμὸν καὶ ἐπέφεραν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπώλειας ἀνθρώπων καὶ ὑλικῶν ἀγαθῶν μεγαλυτέρας ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν τῶν δύο φασισμῶν. Καὶ γνωρίζομεν, καὶ ἀπὸ τὴν θεωρίαν καὶ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν, ὅτι τὸ ΚΚΕ δὲν εἶναι κόμμα, εἶναι ὑποκατάστημα. Τὸ κεντρικὸν εὑρίσκεται εἰς τὴν Μόσχαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὁδηγίας καὶ ἐντολάς. Καὶ οἱ Σύμμαχοι, τότε, προσέφεραν ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ στρατιωτική των καὶ ἡ οἰκονομική των ἐνίσχυσις ἐβοήθησε καὶ τὴν ἀπόκτησιν τῆς Ἐλευθερίας μας καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ Λαοῦ μας καὶ τὴν Ἀνασυγκρότησιν τῆς οἰκονομίας μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια.

»Εἶπεν ὁ Σοβιετικὸς ἡγέτης, ὅτι ἡ Ἑλλὰς μετέχει τοῦ «ἐπιθετικοῦ» συνασπισμοῦ τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. Ἀλλὰ ἡ Ἑλλὰς δὲν μετέχει εἰς κανένα «ἐπιθετικὸν» συνασπισμόν. Ἡ Ἑλλὰς θεωρεῖ τὸ Ν.Α.Τ.Ο. ἀμυντικὸν συνασπισμὸν καὶ δι' αὐτὸ συμμετέχει. Καὶ αἰσθάνεται βαθυτάτην λύπην ὅταν διαπιστώνῃ ὅτι οἱ Ἡγέται τοῦ Ἐλευθέρου Κόσμου δὲν εἶναι πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς μεγάλης ἀποστολῆς των. Ὅπως λέγομεν τὴν ἀλήθειαν πρὸς τὸν ἡγέτην τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ὀφείλομεν ἐπίσης καὶ πρὸς αὐτοὺς τὴν ἀλήθειαν. Παραμένομεν βεβαίως εἰς τὸ Μέτωπον τῆς Δύσεως, ἀλλὰ χωρὶς ἐνθουσιασμόν. Παραμένομεν μὲ ἀπογοήτευσιν. Διότι, οἱ Σύμμαχοι ἠγέται ἀντὶ νὰ καταστήσουν τὸν κομμουνισμὸν παρελθόν, ὅπως ἦτο δυνατόν, διότι ὁ κομμουνισμὸς σήμερον εἶναι «ὥριμος» νὰ γίνῃ παρελθόν, καὶ ἀντὶ νὰ καταστήσουν τὴν Δημοκρατίαν μέλλον, μέλλον ἀκόμη καὶ διὰ τὸν κομμουνισμόν, ἐν τούτοις, κατώρθωσαν ὥστε τὸ μέτωπον τοῦ ἐπιλεγομένου «Ἐλευθέρου κόσμου» νὰ εἶναι ἁπλῶς «μὴ χεῖρον» τοῦ ἀντιπάλου μετώπου...

»Ὁ Σοβιετικὸς ἡγέτης ὡμίλησεν ἐπίσης διὰ τὴν ἀνάπτυξιν οἰκονομικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν σχέσεων τῶν δύο λαῶν. Τὴν πρότασιν αὐτήν, τὸ κόμμα Φιλελευθέρων, ἀποδέχεται. Ἐπιθυμοῦμεν πράγματι τὰς οἰκονομικὰς καὶ πολιτιστικὰς σχέσεις μὲ ὅλον τὸν κόσμον, ὑπὸ τὸν ὅρον, βεβαίως, τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Τὸ ἄνοιγμα ἀγορῶν καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀποτελεῖ αἴτημα τοῦ λαοῦ μας».

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι βιώσιμος

Περαιτέρω ὁ κ. Παπανδρέου ἐτόνισεν ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων πιστεύει εἰς τὴν βιωσιμότητα τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ χρειάζεται γνῶσις, χρειάζεται ἔμπνευσις, χρειάζεται δημιουργικὴ κυβερνητικὴ ἱκανότης.

«Σήμερον, εἶπεν, ὁ λαός πάσχει. Εἰς τρία ἑκατομμύρια ἀνέρχονται οἱ ἄποροι τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, εἰς 2 ἑκατομ. οἱ ὑποαπασχολούμενοι καὶ εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδας οἱ ἄνεργοι. Καὶ προκαλεῖ βαθυτάτην ὀδύνην καὶ ἀνησυχίαν διὰ τὸ μέλλον τὸ δράμα τῆς νέας γενεᾶς, ἡ ὁποία ζητεῖ ἐργασίαν καὶ δὲν εὑρίσκει. Μόνον μία γενικὴ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλλάδος εἰς ὅλους τοὺς κλάδους της ἠμπορεῖ νὰ ἐξυψώσῃ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ, νὰ παράσχῃ ἐργασίαν εἰς ὅλους, ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ μας, καθὼς καὶ τὸν προσεγγίζοντα ἀνταγωνιστικὸν κίνδυνον τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐχρεωκόπησε. Βεβαίως ἐπετέλεσε μερικὰ ἔργα. Θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπιτελέσῃ μηδέν. Ἀλλ' ὅσα ἐπετέλεσεν εἶναι καὶ ὀλίγα καὶ δευτερεύοντα. Δὲν ἐπετέλεσε κανένα μεγάλο ἔργον.

«Ἡ παραγωγὴ τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἡ σημερινὴ ΔΕΗ εἶναι ἔργον ἰδικόν μας. Εἰς τοὺς διαδόχους μας συνέπεσε τὸ ἔργον τῆς διανομῆς, ἡ ὁποία βεβαίως ἦτο ἀναπόφευκτος. Ἡ καλλιέργεια, ἡ σπορά, ἦτο ἰδική μας. Ὁ θερισμὸς συνέπεσεν εἰς τὰς ἡμέρας των. Καὶ ὑπερηφανεύονται διὰ τὸν θερισμόν... Εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς ΕΡΕ ἀνήκει τὸ πρωτάθλημα νὰ ἔχῃ ἡ Ἑλλὰς τὸ χαμηλότερον ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ ταυτοχρόνως τὴν βαρυτέραν φορολογίαν».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩ